

Az Akzo Nobel NV, az Akzo Nobel Nederland BV, az Akzo Nobel Chemicals International BV, az Akzo Nobel Chemicals BV és az Akzo Nobel Functional Chemical BV által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 2-án benyújtott kereset

(T-112/05. sz. ügy)

(2005/C 143/70)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Akzo Nobel NV (székhelye: Arnhem [Hollandia]), az Akzo Nobel Nederland BV (székhelye: Arnhem [Hollandia]), az Akzo Nobel Chemicals International BV (székhelye: Amersfoort [Hollandia]), az Akzo Nobel Chemicals BV (székhelye: Amersfoort [Hollandia]) és az Akzo Nobel Functional Chemical BV (székhelye: Amersfoort [Hollandia]) (képviselik: C. R. A. Swaak és J. de Gou jogászok) 2005. március 2-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- vizsgálja meg a megtámadott határozat jogszerűségét az EK 230. cikk alapján;
- semmisítse meg a megtámadott határozatot az EK 231. cikk alapján;
- kötelezze a Bizottságot a saját és a felpereseknél felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek vitatják az EK 81. cikk és az EGT-szerződés 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/E-2/37.533. sz. ügy – kolin-klorid) 2004. december 9-én hozott bizottsági határozatot, amely megállapította, hogy a felperesek részt vettek megállapodások és összehangolt magatartások olyan egységében, amelynek tárgya ármeghatározás, piacfelosztás és összehangolt fellépés a versenytársak ellen a kolin-klorid piacon az Európai Gazdasági Térségen belül, és bírságot szabott ki rájuk.

Kereseti kérelmének alátámasztásául a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdését azzal, hogy a jogsértésért megállapította az Akzo Nobel NV, az Akzo Nobel csoport holding társaságának felelősségét. A felperesek szerint az Akzo Nobel NV nem bírt meghatározó befolyással leányvállalatai kereskedelmi politikájára.

A felperesek ezen túl azzal érvelnek, hogy a rájuk egyetemlegesen kiszabott bírság az egyikük számára meghaladta a forgalom 10 %-ában meghatározott határt. A felperesek szerint a Bizottságnak a korlátokat az egyes vállalatok felelősségére külön-külön kellett volna alkalmaznia.

A felperesek végül az indokolási kötelezettség megsértésével érvelnek. Szerintük a Bizottság az Akzo Nobel NV egyetemleges felelősségét hibás indokolásra alapozta, és nem jelölte meg azt, hogy a felperesek egyike tekintetében miért határozta meg az egyetemleges felelősség mértékét a forgalom 10 %-át meghaladó mértékben.

⁽¹⁾ A Tanács 1/2003/EK rendelete (2002. december 16.) a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról (HL L 1., 1. o.)

Andreas Rodenbröker és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 9-én benyújtott kereset

(T-117/05. sz. ügy)

(2005/C 143/71)

(Az eljárás nyelve: német)

Andreas Rodenbröker (lakóhely: Hövelhof [Németországi Szövetségi Köztársaság]) és társai (képviseli: H. Glatzel ügyvéd) 2005. március 9-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján hozott, az atlanti biogeográfiai régióban a közösségi jelentőségű területek jegyzékének összeállításával, illetve bizonyos területeknek a jegyzékbe történő felvételével kapcsolatos 2004. december 4-i bizottsági határozatot az alábbi területek vonatkozásában:

DE 4117-301 „Sennebäche”

DE 4118-301 „Senne mit Stapellager Senne”

DE 4118-401 „Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald” és

DE 4118-302 „Holter Wald”,

a felperesek tulajdonában lévő, általuk használatra (haszonbérlet) átengedett vagy a felperesek tervezési hatáskörébe tartozó érintett területekre vonatkozó részében;

- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek olyan területek tulajdonosai, amelyek a megtámadott határozat szerint felvétellel kerültek a közösségi jelentőségű területek közösségi jegyzékébe azzal az indokkal, hogy védelemben részesítendő élőhelyeket és fajokat tartalmaznak.

A felperesek előadása szerint

- a megtámadott határozat meghatározó mértékben korlátozza ingatlanjaik hasznosításával kapcsolatos tulajdonosi jogukat, és
- ez a beavatkozás jogellenes, mert eljárási szabályokat sért, és meghozatala során a Bizottság túllépte mérlegelési jogkörét, mivel az állítólag védelemben részesítendő élőhely-típusok és állatfajok egyáltalán nem, vagy legalábbis nem olyan mértékben fordulnak elő [az érintett területeken], amely megfelelne az élőhely-irányelv III. melléklete szerinti, a reprezentativitásra, illetve populáció nagyságára vonatkozó szempontoknak.

(¹) A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 7. o.)

A Borax Europe Ltd. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 15-én benyújtott kereset

(T-121/05. sz. ügy)

(2005/C 143/72)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Borax Europe Ltd. (székhelye: Guildford [Egyesült Királyság], képviselik: D. Vandermeersch és K. Nordlander ügyvédek) 2005. március 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a határozatot;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes a Bizottság azon határozatát támadja, amelyben megtámadta a felperes hozzáférést bizonyos, a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelvnek (¹) a műszaki fejlődéshez történő harmincadik hozzáigazításának előkészítésére vonatkozó dokumentumokhoz és hangfelvételekhez. Pontosabban a felperes kérelmezett hozzáférést a reprodukív toxicitás területe különleges szakértőinek a bórsav és borátok osztályozása tárgyában tartott ülésének hangfelvételeihez és jegyzőkönyveihez.

Keresete alátámasztására a felperes előadja, hogy az alperes nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett, és megsértette az 1049/2001 rendelet (²) 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját és 4. cikkének (3) bekezdését. A felperes szerint az alperes tévedett, amikor azt állította, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés aláásná a megkérdézett különleges szakértők megközelíthetlenségét és külső nyomásnak tenné ki őket. A felperes azt állítja továbbá, hogy az alperes tévedett, amikor a Bizottság döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó kivételt alkalmazta, és úgy döntött, hogy a nyilvánosságra hozatalhoz nem fűződik nyomós közérdek.

A felperes végül az arányosság elvének megsértésére hivatkozik, amennyiben megtámadták a részleges hozzáférést a hanganyagokhoz.

(¹) HL L 196., 1967. augusztus 16., 1. o.

(²) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.)

Nicola Falcione által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 16-án benyújtott kereset

(T-132/05. sz. ügy)

(2005/C 143/73)

(Az eljárás nyelve: francia)

Nicola Falcione (lakóhelye: Brüsszel, képviselik: Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean Noël Louis és Etienne Marchal ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. március 16-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.